



IOANA BĂLAN

*Între două cuvinte*

p o e z i e

 CORRECTBooks

**Ioana BĂLAN**

# **ÎNTRE DOUĂ CUVINTE**

**TEXTE LIRICE**

**Editura Virtual**

**2013**

ISBN (e): 978-606-599-988-6

**Avertisment**

Acest volum digital este prevăzut cu sisteme de siguranță anti-piratare. Multiplicarea textului sub orice formă este sancționată conform legilor penale în vigoare.

## **Cuprins**

Ea însăși .....	5
În mîna lui.....	6
La-nceput o bătaie ușoară pe umeri .....	7
Tu unde ești? .....	8
Și după ce .....	9
Apa de pe chip .....	10
Pentru ei .....	11
Reflecție .....	12
Trupul.....	13
Nu tremurați.....	14
În stradă.....	15
Suspendarea premiului.....	16
Inutila mișcare .....	18
E bine așa .....	19
Nu e vina lor.....	20
Prin mulțime .....	21
Coboară .....	22
Gustul păcatului.....	23
O noapte grea bate adînc în inima stăpînului .....	24
Groză .....	25
Oglinda falsă.....	26
Efebul.....	27
Cel care aude.....	28
Lîncezeala trupului .....	29
De cînd o știi .....	30
Ea 31	
Moartea răspunsului.....	32
Anostul.....	33

Cuvîntul care arde.....	35
În adînc .....	36
Doar întrebarea .....	37
Izbăvire .....	38
Identitate .....	39
...și totuși... .....	40
Cîntec.....	41
Despicături.....	43
* * * (în singurătatea acestui timp).....	47
* * * (în irisul galben).....	48
* * * (s-a obișnuit repede) .....	49
Între două cuvinte .....	51
Numele propriului trup .....	52
Și trebui.....	53
* * * (și mă-nșelați).....	54
* * * (ieșisem în afară).....	55
Iphigenia .....	56

## ***Ea însăși***

Și vede:

șirul lung de furnici carnivore  
uriașe pe trupul ei,  
devorînd-o  
cerîndu-i același lucru,  
și cum se luptă să scape  
de pata cafenie care-i crește în frunte  
și iat-o acum  
întinsă pe patul deghizat în alb,  
ea însăși o furnică imensă, carnivoră  
înlănțuită de alta.

## *În mâna lui*

Asemeni unor licurici în întuneric,  
gîndurile ți se destramă-n  
vasul slab de lut,  
Și-n mâna lui tot mai ușoară,  
în fire lungi te despletești înspre pămînt.

\* \* \*

*La-nceput o bătaie ușoară pe umeri,*  
ea tresare  
— doar cealaltă murise —  
nu,  
n-o cunoaște,  
se chinuiește să n-o cunoască  
pe fata  
ce zăbovește la ceai  
pe când ceilalți închiudați dau semne de neliniște  
  
dar fata  
e de neclintit,  
se încăpățânează,  
ochii se strâng cu durere  
ca o rană ce vrea să se-nchidă,  
și lasă să cadă  
sînge de lămîie în oglinda de ceai verde  
  
deodată se petrece-o schimbare  
cineva se așează pe locul unde stă ea,  
se-mpotrivește  
spune nu, ocupat...  
își dă seama:  
devenise fata din ceai.



## ***Tu unde ești?***

În fața ta  
m-aduse îngerul ucis  
de propriu-mi colț  
și zac aici,  
închisă-n trup de șarpe  
blestemată să-nconjur  
Umbra cea de foc  
fără' de repaos  
tot dezdăcinându-mă din limba-nveninată  
ce tot mai mare crește,  
și mor  
și iar renasc din mine-n  
mine  
tot mai mult pogor  
fără' de repaos...  
nici un cuvânt nu mi se-ncheagă-n sânge  
și tu,  
Tu unde ești  
în fața Ta când vin  
din roata horei despicate?

## ***Și după ce***

Și

cum crima ei nu își găsi răscumpărare, după ce  
adună cioburile vasului spart după ce  
împături floarea tăiată, în hîrtie roșie,  
să amorțească rana ce-i pătrundea-n privire,  
se strînse-ntre patru pereți.

Și după ce închise ușa adînc în urma ei, luă cheia,  
și o frînse între cele două cuțite ale gurii...

### *Apa de pe chip*

Și parcă altfel pașii, o strîngeau sub pietre,  
altfel se îndoia din mijloc  
sîngerînd la-ncheietura umărului  
răsucit spre el  
și mîna i se frînse în căușul gol al ușii  
dar nu se mai împotrivi  
cînd cealaltă o trase ușor spre geam  
pecetluind cu ea fereastra :

Dar cînd o șterse de pe lucruri  
și sfărîmă în dinți lumina  
simți cum ochiul își retrage  
apa de pe chip.

## ***Pentru ei***

Ea, femeia de veghe lângă patul aleșilor  
ea, udîndu-i să nu li se aburească gură  
de propriul suflu.

Ea mințindu-se  
cînd le ștergea fruntea de sînge,  
ea alăptîndu-i  
mimînd bucuria mamei,  
ea blestemîndu-se-n numele lor  
pentru ca ei să poată-nainta  
pe oasele ei spre cerul aleșilor,  
ea renunțând la blazonul seminției ei,  
ea trădîndu-se,  
fără să știe de ce  
de sute de ori sinucigașă  
pentru ei.

## ***Reflecție***

Voci aburinde ieșind  
dintr-un ceainic  
picură pe obraz degerat  
Într-o deschidere de ușă  
un ochi săgetînd  
sîngerează în ceață.

## *Trupul*

Laolaltă  
unul în celălalt  
încleștați cu sete  
  
sete de-a batjocori  
sete de-a umili  
sete de-a ucide  
  
pînă cînd...  
cad  
se apleacă  
îngenunchiază  
  
În oglindă  
îngerul negru  
le despică Trupul:  
un pachet de oase  
pe care  
cîntă diavolul.

## ***Nu tremurați***

Cineva arată cu degetul  
spre cel de lângă fereastră  
uitați-vă bine!

O, nu tremurați tulburându-i  
sufocarea.

Mîine e rîndul ei, apoi vii tu,  
ar trebui să fiți fericiți.

O să vă mute în altă ladă...  
și rîde arătînd în gol.

Între timp cel de lângă fereastră  
dispăruse.

## *În stradă*

Într-un ziar porno  
i se vinde viața  
bucată cu bucată  
și ea trebuie să asiste  
aceasta este prima probă  
spune bărbatul,  
și copiii o arată cu degetul  
și femeile rîd de ea  
și bărbații se holbează la ea.  
Rîzi! spune bărbatul  
aceasta este a doua probă de foc  
și astfel este vîndută,  
parte cu parte  
și ea rîde  
și bărbatul spune:  
Ai trecut peste ultima probă de foc  
ființa mea.  
Pe stradă patrulează femei  
cu placarde.



## ***Suspendarea premiului***

De-abia îndurându-și rănila  
într-un târziu ațipește  
durerea țiuie în gleznă  
trece prin ea  
e lavă încinsă devorînd-o  
vede rana roșie cum îi cuprinde brațul  
mama aduce bulgări de gheață  
îi pune încet în jurul ei  
și ea strînge din dinți  
nu cumva să năvălească urletul  
bătrîna ei mamă, de-abia ținîndu-se  
pe picioare  
îi simte trupul cum o doare  
dar nu mai poate schimba nimic  
i s-a dat meseria de alergătoare pe curse lungi  
meseria cea mai bănoasă...  
da, a avut bani  
bani gîrlă  
i-a tocat  
pe rochii,  
bijuterii,  
avioane,  
pămînt...  
și iat-o acum  
după această cursă  
în care și-a epuizat  
tot sîngele, toate cartilajele

pentru a primi premiul —  
o sumă de bani fabuloasă  
cu care putea să cumpere  
totul...

iat-o acum

la sfârșit

după ce s-a anunțat

suspendarea premiului.

### ***Inutila mișcare***

Și cum mîna merge din mînă în mînă  
îchizîndu-se, deschizîndu-se,  
ce se ascunde acolo?  
cel de deasupra nu bănuiește de atîta timp,  
inutila mișcare.

Cum dinții îi joacă în buze  
înfigîndu-se-n unghii,  
desenează contur;  
cel de deasupra nu bănuiește de atîta timp,  
inutila mișcare.

## *E bine așa*

Niciodată nu vedem când trece  
ceva pe lângă noi,  
de-abia mai târziu,  
când trece altcineva vedem și noi  
umbra care-a fost și pe care-am  
refuzat-o.

Dar e bine, e bine așa,  
spune el deodată  
descojindu-se din frunzele unei cărți  
în care-și schimbă urâtul cu altul.  
Nu vă uitați la firul de apă  
ce-mi trece împrejur  
fruntea.

E o coroană, nu încercați  
să o atingeți.  
Coroana mea are de fiecare dată  
alt spin,

spini mulți,  
câți mai mulți spini;  
pentru ca să aibă  
cei cu prihană  
unde-și tămădui  
păcatele  
în timpul nopții.